

Szanowni Państwo,

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska w 2026 roku obchodzi 80-lecie kształcenia, jako jeden z najstarszych wydziałów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, obchodzącej również Jubileusz 210-lecia. Utworzony w 1946 roku, najpierw jako Sekcja Melioracyjna, a później jako samodzielny Wydział Melioracji Wodnych, nawiązał do tradycji kształcenia w naukach technicznych i inżynierskich zapoczątkowanej jeszcze w Instytucie Agronomicznym na Marymoncie na początku XIX wieku.

Już w pierwszych programach kształcenia realizowanych na Marymoncie od 1820 roku, wykładane były przedmioty z zakresu geometrii, mechaniki, budownictwa i inżynierii wodnej, a w latach 50-tych XIX wieku w programie pojawiła się architektura przemysłowa i wiejska. Po upadku Powstania Styczniowego i zaostrej rusyfikacji, zakończono kształcenie w języku polskim i nie kontynuowano rozwoju w obszarze nauk technicznych. Do końca II wojny światowej kształcenie kadry inżynierskiej w zakresie melioracji odbywało się na wydziałach inżynierii wodnej politechnik. Już wówczas brak przyrodniczego przygotowania hydrotechników i meliorantów uznawano za poważny mankament programu studiów, mających na celu przygotowanie inżynierów do realizacji inwestycji technicznych oddziałujących na środowisko. Przeniesienie studiów melioracyjnych z Politechniki Warszawskiej do SGGW nastąpiło w 1946 roku i miały one charakter techniczny, obejmujący kursy m.in. z zakresu mechaniki, konstrukcji stalowych i żelbetowych, czy budownictwa wodnego i ogólnego.

Wzrastające znaczenie ochrony środowiska wymagało zarówno kształcenia odpowiedniej jakości kadr technicznych, jak i rozszerzenia problematyki badawczej. Zmiany te odzwierciedlano również w nazwach Wydziału. W 1989 roku pierwotną nazwę Wydziału Melioracji Wodnych zmieniono na Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska, w 2000 roku na Wydział Inżynierii i Kształtowania Środowiska, a w 2011 roku na obecną – Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska, natomiast od października 2026 roku będzie to Wydział Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury. Obecnie Wydział jest nowoczesnym ośrodkiem naukowym i dydaktycznym, od 2019 roku funkcjonuje na nim struktura organizacyjna oparta na dwóch instytutach badawczo-dydaktycznych, Instytucie Inżynierii Lądowej z sześcioma katedrami oraz Instytucie Inżynierii Środowiska z czterema katedrami. Oba instytuty zatrudniają obecnie prawie 250 pracowników badawczo-dydaktycznych, dydaktycznych i technicznych, co wskazuje na znaczący potencjał kadrowy. W okresie osiemdziesięciu lat istnienia działalność dydaktyczna Wydziału jest ukierunkowana na integrowanie zagadnień technicznych, budowlanych i przyrodniczych. W okresie od 1946 do 1991 roku na Wydziale prowadzone były studia na kierunku Melioracje wodne, od 1992 roku uruchomiono kierunek Inżynieria środowiska, a od 1995

roku studia na kierunku Budownictwo. W następnych latach zakres dydaktyki rozszerzono o kolejne kierunki kształcenia: Ochrona środowiska (od 2012), Inżynieria i gospodarka wodna (od 2015), Architektura krajobrazu (od 2019), Architektura (od 2024) oraz Inżynieria bezpieczeństwa (od 2025). Obecnie na Wydziale studiuje około 2500 studentów.

Wydział od założenia posiadał uprawnienia do nadawania stopni naukowych w zakresie nauk technicznych, które utracił na rzecz nauk rolniczych w 1988 roku w dyscyplinie Kształtowanie środowiska. Ponownie uzyskano uprawnienia do nadawania stopni doktora nauk technicznych w dyscyplinie Budownictwo w 2008 roku, a doktora habilitowanego nauk technicznych w 2016 roku. Od 2019 roku stopnie naukowe na Wydziale nadawane są w dziedzinie nauk inżyniersko-technicznych w dwóch dyscyplinach: Inżynieria lądowa, geodezja i transport oraz Inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka. Od początku istnienia Wydziału Rady Wydziału i Rady Dyscyplin nadały stopień naukowy doktora habilitowanego 105 osobom, a stopień doktora 273 osobom. Wielu pracowników Wydziału uzyskiwało stopnie naukowe w innych jednostkach krajowych i zagranicznych. Wydział stale podnosi jakość kształcenia i standardy badań naukowych, opartych na współpracy międzynarodowej i z otoczeniem gospodarczym. Szeroka oferta dydaktyczna i badania naukowe są prowadzone w nawiązaniu do wyzwań cywilizacyjnych i oczekiwań społecznych, związanych ze zrównoważonym rozwojem, zmianami klimatu, cyfryzacją procesów budowlanych, gospodarką niskoemisyjną i cyrkularną. Otwieramy nowe kierunki kształcenia i modyfikujemy programy dydaktyczne, uwzględniając trendy w inżynierii i budownictwie. Stwarzamy warunki do wymiany międzynarodowej studentów i młodych pracowników nauki. Nasi absolwenci uzyskują uprawnienia budowlane w różnych specjalnościach i uczestniczą w realizacji kluczowych inwestycji budowlanych w kraju i za granicą.

Artykuły prezentowane w niniejszym numerze „Przeglądu Budowlanego” pokazują, że skutecznie realizujemy interdyscyplinarny rozwój Wydziału, nawiązując do wieloletniej tradycji badawczej i dydaktycznej. Przedstawiamy wybrane prace z zakresu geotechniki, mechaniki budowli, metodologii projektowania z wykorzystaniem nowoczesnych narzędzi cyfrowych, materiałów i konstrukcji budowlanych, budownictwa zrównoważonego i gospodarki cyrkularnej, hydrotechniki i architektury historycznej i współczesnej. Dziękuję dr inż. arch. A. Piętosze za pomoc w opracowaniu redakcyjnym oraz dr inż. arch. J. Juchimiuk i dr. inż. arch. M. Golańskiemu za opracowanie projektu strony tytułowej wydania jubileuszowego.

Z okazji Jubileuszu 80-lecia, wyrażam wdzięczność wszystkim, którzy stanowili i stanowią część naszej społeczności akademickiej, oraz sympatykom, jednostkom współpracującym i wspierającym rozwój Wydziału.

Prof. dr hab. inż. Eugeniusz Koda
Dyrektor Instytutu Inżynierii Lądowej SGGW